

Tóth M.: AutoAnalyzer alkalmazása a söripari analitikában. Söripar, 24, 222, 1977.

Vásárhelyi G.: Söranalízisek számítási képleteinek gyakorlati alkalmazása. Söripar, 24, 233, 1977.

Gebri P., Márton Á.: A dohány ásványi táplálkozása, különböző makro-, mikrotápanyag-ellátás esetén. Dohányipar, 24, 205, 1978.

Dodok L., Studnicky J.: A tartós sütemények gyártásánál felhasznált liszt kémiai és fizikai-kémiai vizsgálata. Édesipar, 24, 8, 1978.

Csongrádi M.: A dohányvágat porés apróvágat tartalmának változása a nedvességtartalom függvényében. Dohányipar, 6, 236, 1977.

Deák É., Juhász E.: A pH-mérések egységesítése. Magyar Kémikusok Lapja, 31, 75, 1976.

Havas J., Kaszás M., Damokos T.: Savak és bázisok mennyiségének meghatározása puffer-addíciós módszerrel. Magyar Kémiai Folyóirat, 83, 426, 1977.

Szabó A., Mezei I.: Adatok a tej radiostroncium szennyezettsége és kalciumtartalma közötti összefüggésről. Tejipar, 27, 24, 1978.

Kolostori M.: A sütőlelesztő minősítő módszerek fejlesztésének lehetőségei szintetikus táptalajokon. Élelmészeti Ipar, 32, 107, 1978.

Boros L.: Korszerű minőségellenőrzési elvek, módszerek. Dohányipar, 25, 13, 1978.

Gebri P.: Levéltrágyázás hatása a dohány hozamára, minőségére, ásványi összetételére. Dohányipar, 25, 19, 1978

KÜLFÖLDI LAPSZEMLE

BECKER D. P. ÉS SOMOGYI J. C.

Összefüggés a szaharóztartalom és a foszforilázaktivitás növekedése között gammabesugárzás után

(Zusammenhang zwischen dem Anstieg des Saccharosegehaltes und der Phosphorylaseaktivität nach Gammabestrahlung)

Mitt. Lebensm. Hyg. 68, 409, 1977.

A besugárzott burgonya vizsgálatánál a szaharóztartalom növekedését tapasztalták a szerzők, ami a besugárzás után eltelt idő függvényében változott. Más szerzők a foszforilázenzim aktivitásának növekedését figyelték meg. A szerzők ezért célul tűzték ki a szaharóztartalom és foszforilázaktivitás-növekedés közti korreláció ill. a szaharóztartalomnövekedés hatásmechanizmusának vizsgálatát. A kísérlethez háromfajta burgonyát sugároztak be 10 krados Co⁶⁰ forrással. A vizsgálat-

hoz 10 burgonyából 8 mm átmérőjű csökéssel vágtak ki mintát az enzinvizsgálathoz, a maradékot pedig szaharózt vizsgálathoz használták fel. Az enzim meghatározáshoz meghatározott összetételű puffer jelenlétében homogenizálták a mintát, majd szűrőpréselés és centrifugálás után a 30–50% telítettségű frakciót használták fel a meghatározáshoz. Glukoz-1-foszfát hozzáadása mellett, 37 °C-on 10 percig hagyták folyni az enzimes reakciót, utána a foszfát, ill. a fehérjetartalmát mérték. A vizsgálati eredményeket grafikonon ábrázolták a szerzők és megállapították, hogy a besugárzás utáni ötödik és tizedik napok között érte el a szaharózkoncentráció a maximumot és 60–90 napon belül újra a besugárzás nélküli kontrollminta értékére csökkent. A minták többségénél a szaharóztartalom növekedésével párhuzamos az enzimaktivitás növekedése is.

Varga E. (Kaposvár)